

HANDELSDELEGATION I SVERIGE

Tiden 14 - 16 september gästades Sverige av en delegation, anförd av indiska handelsministern Anand Sharma. Delegationen bestod av 12 medlemmar av Confederation of Indian Industry (CII), och värd i Sverige var Swedish Indian Business Council och Exportrådet. Vid en lunch på Grand Hotels spegelsal talade handelsminister Ewa Björling om vikten av frihandel och att en viktig uppgift för Sverige under EU-ordförandeskapet är att underlätta handeln med Indien. Likaså påpekade Exportrådets v.d. Ulf Berg att Sveriges handel med Indien är en tiondel av handeln med Norge! Förra ordföranden i CII Mr N

Kumar påpekade att handelsreglerna i de olika EU-länderna är olika, och ibland t.o.m. motstridiga gentemot varandra och att en harmonisering vore önskvärd. Likaså nämnde han - i förbigående - de krångliga reglerna för Schengenvisum. Dessutom fanns tillfälle att ställa frågor. Som alltid kom frågan upp om restriktionerna för utländska direktinvesteringar inom detaljhandel, massmedia och försvarsindustri. De två medföljande statssekreterarna framhöll att detaljhandeln är känslig eftersom den sysselsätter så oerhört många människor, och att man måste gå varsamt fram. Inom försvars-

industrin är det naturligtvis strategiska och säkerhetsaspekter som dominerar. De trodde inter att det skulle bli några liberaliseringar inom den närmaste framtiden. Däremot trodde de att finanssektorn kommer att öppnas upp för utlänningar inom en nära framtid.

En av deltagarna i delegationen var en representant för Apollo Hospitals. Hon var här dels i syfte att få till stånd ett samarbete mellan svenska och indiska sjukhus t.ex. när det gäller analys av prover, röntgen m.m., dels att få svenska läkare att skicka patienter till Apollo för behandling ifall detta inte kan tillhandahållas i Sverige.

PIPPI LÅNGSTRUMP PÅ HINDI

Tack vare att en liten flicka i Indien slutet av femtiotalet fick en bok om Pippi kan nu hindi-talande barn läsa om vår svenska hjältinna. Flickan hette Arundhati Deostahle och blev förtjust i den självständiga Pippi från landet långt, långt borta. Boken, som hennes pappa hade köpt på engelska i London, blev älskad och läst av Arundhati och hennes systrar.

Arundhati Deostahle driver idag ett bokförlag tillsammans med sin man. Varför finns inte Pippi på hindi? undrade de. Pippi -böckerna är ju översatta till så många andra språk.

Hindi är Indiens största språk och talas av 337 miljoner. Arundhati ville dela sin glädje med andra indiska barn, speciellt de fattiga på landsbygden.

Sagt och gjort. Hon tog själv hand om saken och översatte valda delar av några

Astrid Lindgrenböcker; Pippi, Karlsson på taket, Emil i Lönneberga och Maddicken.

Numera är boken spridd till många platser i Indien. Det är nämligen så att inom Arundhatis Deostahle förlag finns en gren, A&A Book Trust, som arbetar med att sprida god litteratur till barn i byar långt ute på landsbygden. Denna organisation har som motto "To bring books and children in rural India together". Man har donerat böcker till ett stort antal landsbygds-skolor i norra och nordvästra Indien.

För två år sedan skulle Astrid Lindgren ha fyllt 100 år. Då lanserades boken vid en högtidlig ceremoni på Svenska Ambassaden i New Delhi. Ambassadör Lars-Olof Lindgren med fru hade bjudit in en stor skara indier och svenskar. Alla fick se en film om Astrid

Lindgren. Samma dag besökte Arundhati Deostahle en indisk skola och berättade för eleverna om Pippi. En presentation av Astrid Lindgren och hennes litterära gärning gjordes för bokförläggare och journalister.

Arundhati Deostahle är en verklig Sverige-vän och nu har hon hittat fler fina svenska barnböcker att översätta och ge ut. Nästa bok blir Jujja Wieslanders Mamma Mu städar. Den kommer att lanseras i New Delhi i slutet av oktober av Sveriges ambassadör Lars-Olof Lindgren.

Läs mer om Arundhati Deostahle och hennes mans verksamhet på hemsidan www.arvindkumpublishers.com

Boken kostar 110 svenska kronor. Vill du köpa den så kontakta Berith Oxelbeck på tel 08-767 10 31 eller 0732-540761, e-post berith.oxelbeck@gmail.com

Anm: Pippi skrevs för en annan tid i Sverige, då skola och föräldrar fortfarande hade disciplin över barnen. Idag är ju Pippis uppförande snarast mesigt i Sverige, men i Indien kanske hon fortfarande är revolutionär?

FREDRIK REINFELDT I INDIEN

I början av november besökte Fredrik Reinfeldt Indien. Han ledde en EU-delegation, som även bestod av utrikesminister Carl Bildt och handelsminister Ewa Björling, samt av EU-kommissionens ordförande José Manuel Barroso och kommissionärerna Benita Ferrero-Waldner och Catherine Ashton. Det var med andra ord en ganska tung delegation.

Bland annat avhandlade man frågor om internationellt samarbete, mänskliga rättigheter, samt behovet av att reformera FN. Då det gäller klimatet enades man om vikten av att begränsa utsläppen av koldioxid och att jordens medeltemperatur inte får stiga med mer än två grader. Klimatarbetet både bör och måste bedrivas så att det inte inskränker på utvecklingsländernas möjlighet till tillväxt. Man enades också om att samarbeta då det gäller modernisering av jordbruket, att utplåna hungern, att säkra tillgången på livsmedel och att motarbeta de våldsamma prisfluktuationer som har förekommit fr.a. under år 2008. Man skrev också på en överenskommelse om forskning om fissionsenergi, som är en viktig länk då det gäller ren och hållbar energi.

Fredrik Reinfeldt träffade Indiens premiärminister Manmohan Singh, presidenten Pratibha Patil, L. K. Advani från oppositionspartiet BJP, Dr Bindeshwar Pathak, Mottagare av 2009 års vattenpris samt besökte en skola för fattiga barn.

Besöket fick rätt mycket uppmärksamhet i pressen, inte minst statsministerns fru, Filippa Reinfeldt, som intresserade sig för sjukvårdsfrågor och avfallshantering.

Mediaplanet:

MÄRKLIGA RESERÅD

I Mediaplanets bilaga "Affärsresor", som bifogas Svenska Dagbladet, hittar vi i nr 23/Sept 2009 en stort uppslagen artikel med rubliken "**Optimera restiden och ha en tydlig agenda för resan**". En man som heter Ragnar Janson ger råd inför utrikes affärsresor, i stil med att man bör kunna ett lämpligt utländskt språk, att man bör känna till det land man reser till en smula etc. Men så frågar journalisten, Christian von Essen, "Hur får man ut så mycket som möjligt av en affärsresa?"

Svar: "Om jag ska till Singapore försöker jag planera så att jag kan resa på natten, komma fram på förmiddagen och ta ett par möten på eftermiddagen." Detta är precis vad Nyhetsbrevets redaktör brukar avråda från! Är det lämpligt att sitta i förhandlingar på eftermiddagen direkt efter en nattlig flygresor? Vad händer om flyget blir försenat? Bara några timmars försening - eller att man får vänta extra länge på bagaget - kan ställa till det. Redaktören anser nog att om man reser runt halva jorden så bör man kosta på sig en dag extra. Det framgår att Ragnar Janson rätt ofta flyger business class, vilket kanske minskar jet-laggen lite grann.

Ett bra reseråd: Framhåll det olämpliga för dig att resa på natten och ha möten direkt efter ankomsten av ovannämnda skäl. Om din arbetsgivare/uppdragsgivare är för snål att låta dig resa i business class, ställ då som villkor att du reser en dag tidigare och får en extra hotellnatt på destinationen. Det är betydligt billigare än business class. Om arbetsgivaren/uppdragsgivaren är för snål för det också - då skall han inte göra affärer i Asien!

Svenska Dagbladet:

MÄRKLIG ARTIKEL OM HOTEL TAJ MAHAL

Den 28 november 2008, strax efter attentaten i Mumbai, hade Svenska Dagbladet en märklig artikel, skriven av Inger Atterstam, om hotel Taj Mahal i Mumbai. Hotellet "påminner om den brittiska kolonialtidens maktuppvissning, lyxliv och förtryck". Hotellet är "kanske den mest kända och utmärkande symbolen för denna den brittiska överklassens eldorado". På översta våningen sitter folk och dricker te och äter scones samtidigt som tiggare och eldslukare håller till på gatan nedanför.

Men stopp ett tag! Byggdes inte Taj Mahal Hotel av en indier? Hette han inte

forts sid 4

MICHAEL JACKSON

Även Nyhetsbrevet vill uppmärksamma popstjärnan Michael Jackson. Dock kanske inte så mycket vad han gjorde i detta liv, som vad han gjorde i sina tidigare liv.

I Indien, där tron på reinkarnation är allmänt utbredd (så även i Sverige, 49 %, se Nyhetsbrev 1/2007) spekulerar man i att han var en egyptisk prinsessa och att han redan har återföts som tiger i en djurpark i Malaysia.

Mera allvarligt är den San Francisco-baserade författaren och psykiatern Walter Semkiws konstaterande att Michael Jackson var den franske hovpoeten Charles d'Assoucy (1605-1677), som spelade för kungarna Karl I av England (1600-1649) och Ludvig den XIII av Frankrike (1601-1643). Han levde ett bohemiskt liv och skrev fantastisk musik, burlesker, danser och specialeffektforestillinger. Han drogs in i kontroverser, blev skuldsatt och hamnade i fångelse.

Men det slutar inte därmed. Jackson deltog även i det s.k. Barnkorståget på 1200-talet, i vilket han skadades och omkom. Därav hans emotionella störningar i sitt senaste (kända) liv.

Jacksons försök att med plastikoperationer bli vit var ett försök att likna några av hans tidigare inkarnationer där han var vit.

Allt detta enligt Walter Semkiw, som även har fastslagit att Indira Gandhi (1917-1984) i sitt tidigare liv var Edwin Stanton (1814-1869), Abraham Lincolns krigsminister.

En annan expert, Anand Krishna, har konstaterat att Michael Jackson utan tvekan kommer att återfödas i Indien. Det finns redan ett indiskt TV-program där man letar efter människor som liknar Michael Jackson. Lite senare kommer man även att söka efter hans reinkarnation.

Nyhetsbrevets redaktör är alltid misstänksam när folk påstår att de var kända personer i sina tidigare liv. Han har någonstans läst att inte mindre än 250 kändisar påstår sig ha varit Cleopatra. Mera förtroendeingivande är då den svenska yogaläraren Bert "Yoga" Jonssons konstaterande, att han i sitt tidigare liv var bagare i Bagdad.

INDIEN OCH KINA

Mao Zedong betraktade Indien som en rival. Inte bara Indiens storlek och politiska vikt i Asien, utan framför allt dess demokratiska system med tanke- och yttrandefrihet utmanade Mao. Kina skulle vara det stora föredömet för Tredje Världen och Indien skulle absolut inte tillåtas framstå som ett alternativ. Denna rivalitet har nu i det tjugoförsta århundradet, då både Indien och Kina börjar framträda som ekonomiska stormakter, ökat, i stället för att minska. Detta är emellertid ganska okänt i Väst.

Efter invasionen av Tibet år 1949-50 hävdade Kina doktrinen om handflatan (Tibet) och de fem fingrarna (Ladakh, Nepal, Sikkim, Bhutan och Arunachal Pradesh) som alla skulle "återvända till moderlandet". Denna doktrin övergavs dock snabbt till förmån för gränsöverenskommelser med samtliga grannländer inklusive Burma och t.o.m. ärkefienden Japan, men inte med Indien. För några år sedan erkände Kina, något motvilligt och tvetydigt, Sikkim som en del av Indien, men kravet på Arunachal Pradesh (83.700 kvkm, dubbelt så stort som Schweiz) kvarstår. Detta krav har drivits lite av och till, men under de senaste åren har kravet intensifierats.

Kina har byggt en landsväg (Karakoram Highway) från Xinjiang till Pakistan och man har även byggt en kombinerad hamn och flottbas i Gwadar på Pakistans kust. Man bygger och driver ett antal fabriker i Pakistan, och det finns idag fler kineser än amerikaner i Pakistan. Emellertid har oroligheterna och sönderfallet i Pakistan satt käppar i hjulet för Kinas planer på att använda Pakistan som en motvikt till Indien. Därmed ökar den indisk-kinesiska gränsen i betydelse som påtryckningsmedel.

Överhuvudtaget har Kinas utrikespolitik blivit mer expansiv. Man har fångslat fyra australiska affärsmän i samband med en komplicerad affärsförhandling, propagandan gentemot Dalai Lama har intensifierats, vredesutbrotten i samband med hans utlandsresor har blivit grövre, och kravet på Arunachal Pradesh har intensifierats. I samband med indiska statsbesök i Kina brukar kinesiska soldater gå över grän-

sen i Arunachal Pradesh och ofta även arrestera indiska gränsvakter. När Kinas president Hu Jintao besökte Indien i november år 2006 "råkade" Kinas Indienambassadör Sun Yaxi säga i ett offentligt uttalande att hela Arunachal Pradesh är kinesiskt territorium. Indiens arméchef har tillkännagett att 21 kinesiska gränsöverträdelser i Arunachal Pradesh har ägt rum i juni i år, 20 i juli och 24 i augusti. Totalt inträffade 140 kinesiska gränsöverträdelser år 2006, 170 år 2007 och 270 år 2008.

Indien stod på Kinas sida när landet kritiserades för massakern på Himniska Fridens Torg, man har stött Kina i internationella fora då det gäller mänskliga rättigheter, man stödde Kinas ansökan om observatörsstatus i den Alliansfria Rörelsen (NAM).

Som tack för hjälpen blockerade Kina Indiens medlemskap i Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC), Asia-Europe Meeting (ASEM), man förse-nade Indiens inträde i ASEAN's regionala Forum (ARF) och i Association of South East Asian Nations (ASEAN), Kina blockerade och fördröjde det s.k. indiskt-amerikanska atomteknologiavtalet men tvingades ge med sig p.g.a. amerikanska påtryckningar. Kina försökte blockera att den Pakistanbaserade organisationen Jaish-e-Muhammed klassificerades som en terroristorganisation. Dessutom försökte man blockera ett lån från Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB) eftersom det delvis skulle användas till ett utvecklingsprojekt i Arunachal Pradesh.

Indien och Kina har regelbundna möten då det gäller gränskonflikten i Arunachal Pradesh. Den 7-8 augusti i år hölls det 13:e mötet. Indierna betraktar detta som möten om gränsdragningsproblem, och det fanns en överenskommelse med kineserna om att inga befolkade områden skulle påverkas av ändringar i gränsdragningen. Men plötsligt har Kina börjat kräva hela delstaten Arunachal Pradesh, som de kallar för Södra Tibet. Anledningen är att distriktet Tawang, i den västra delen, på gränsen till Bhutan, är etniskt tibetanskt och där finns ett stort buddhistiskt kloster, som f. ö. var Da-

lai Lamas första anhalt i flykten till Indien år 1959. Kineserna har sagt att de aldrig kommer att kompromissa om Arunachal Pradesh. Folkets Dagblad fastslog i en artikel den 11 augusti att Arunachal Pradesh är en del av Tibet (som är en del av Kina), att det är "ockuperat" av Indien, och att det kinesiska utrikesdepartementet har klargjort att man aldrig kommer att acceptera den "illegala" gränsen mellan Arunachal Pradesh och Tibet. Den 13 augusti kallade Folkets Dagblad premiärminister Nehru för en "imperialist och expansionist som provocerade fram kriget 1962". Man varnade för att Kina kan ta till "försvarsåtgärder" om inte indierna ger upp sin position i Arunachal Pradesh.

Indien har fram till för c:a fyra år sedan "legat lågt" med Arunachal Pradesh. Man har inte byggt några nya militärinstallationer, vägar eller liknande. Men när den nya järnvägen från Kina till Lhasa (Qinghai-Lhasa Railway) blev klar, och då Kina öppet började tala om att förlänga den till indiska gränsen, ändrade indierna sin linje. Nu har man beslutat bygga vägar och fyra nya flygbaser i Arunachal Pradesh, och man har redan stationerat 18 jaktplan av typen Sukhoi-30MKI där.

Under premiärminister Manmohan Singh har man dessutom börjat satsa på olika infrastrukturprojekt i Arunachal Pradesh. Samtidigt har Kina drabbats av alltfler svårigheter i Tibet och Xinjiang. All detta gör det nödvändigt för dem att inta en hård attityd utåt.

Att Kina vill försvaga Indien och se till att det inte kan mäta sig med Kina är kanske inte så märkvärdigt, men i början av augusti i år dök det upp en artikel med titeln "*Kina kan bryta upp den s.k. stora indiska federationen*" (www.iiss.cn den 8 augusti 2009). Artikeln, som är på kinesiska, dök senare upp på andra kinesiska hemsidor, men den anses kunnas spåras till Kinas Institut för Strategiska Studier (www.chinaiiss.org). Den är skriven av pseudonymen Zhan Lue, som inledningsvis påpekar att Indien har så många språk och kulturer samt så många olika politiska maktcentra att det inte kan betraktas om ett land. Dessutom påpekar han att den "så kallade indiska nationen" aldrig tidigare har funnits i historien.

forts fr föreg dida

Vad som är gemensamt för "det s.k. Indien" är hinduismen, som emellertid är en dekadent, utvecklingsfientlig religion. Dessutom är den förtryckande eftersom den legitimerar kastväsendet och kastförtrycket. Den indiska regeringen kan inte bekämpa kastförtrycket eftersom detta är ett fundament i hinduismen, som i sin tur är det sammanhållande kittet i "det s.k. Indien".

Därför är det, enligt Zhan Lue, Kinas uppgift att befria Indien och Asien från detta problem genom att splittra Indien. Kina kan uppmuntra separatistrelser i nordöstra Indien, uppmuntra den indiska delstaten Västbengalen att antingen förena sig med Bangladesh eller bilda en självständig stat. Dessutom bör Kina uppmuntra tamiler och olika minoritetsfolk att bli självständiga samt sist men inte minst "återerövra" Södra Tibet (Arunachal Pradesh).

Författaren avslutar med att fastslå att Indien borde splittras upp i ca 20 olika länder "precis som i Europa" i syfte att förhindra Indiens expansion och dess hot att försöka åstadkomma ett "enhetligt Sydasiens".

En intressant notering är likheten i den kinesiska beskrivningen av Indien och av det gamla Tibet, som kineserna har "befriat" och "civiliserat". Enligt kineserna har Tibet aldrig funnits som självständigt land tidigare i historien, och dessutom var det gamla Tibet fullt av fattigdom och förtryck. Nu anför man samma argument mot "det så kallade Indien".

I Indien har artikeln väckt stor uppståndelse, men man konstaterar samtidigt att innehållet inte är helt nytt. Liknande tongångar har hörts tidigare i olika mer eller mindre anonyma artiklar, men detta är första gången som hela resonemanget framförs i ett sammanhang av en och samma författare - även om det är en pseudonym. Att hemsidan har förbindelse med en officiell kinesisk instans är naturligtvis också viktigt. Samtidigt konstaterar man också att det i verkligheten är Kina som har allvarliga problem med minoriteter och missnöjda småbönder, och att Kina just nu verkar mera hotat av splittring än Indien.

Indisk utrikespolitik har i hög grad varit fokuserad på Pakistan, och därmed

sammanhängande problem som t.ex. Kashmir och Afghanistan. Kina har funnits i bakgrunden, mest i egenkap av allierad till Pakistan och som leverantör av kärnvapen till detta land. På så sätt har Kina varit ett indirekt problem för Indien, och man har trott att kineserna var nöjda med att ha införlivat Tibet. Deras krav på Arunachal Pradesh har man hittills inte tagit så allvarligt. Men i och med att den kinesiska militära uppladdningen med robotbaser och med den nya järnvägen till Lhasa har Indien börjat ompröva sin "mjuka" politik. Här finns två linjer: den ena går ut på att man skall fortsätta den mjuka linjen, hålla Dalai Lama, hans exilregering och deras anhängare i schack och undvika att göra något som kan irritera kineserna. Den andra linjen, som hittills har varit underläge men som nu börjar träda fram alltmer, går ut på att man dels skall rusta upp i Arunachal Pradesh (vilket man i viss mån redan har börjat med), dels skall låta kineserna förstå att Indien kanske kan komma att ompröva sin Tibetpolitik om inte kinesernas attityd förbättras. Troligtvis skulle detta räcka för att få kineserna på andra tankar. Ett scenario där Indien, helt eller delvis, skulle överge Tibet som en del av Kina och uppmuntra Dalai Lama politiskt - med allt det internationella bifall detta skulle medföra - borde vara en mar- dröm för kineserna.

ANTALET VEGETARIANER

Nyhetsbrevet har tidigare (nr4/1999) ondgjort sig över bristen på statistik över vegetarianer i Indien. Den populära uppfattningen är att de är knappt hälften av befolkningen. Två svårigheter är dels definitionen av vegetarian, dels att många indier är vegetarianer delvis och tidvis. Här är i alla fall nyfunnen statistik ur Wikipedia, utan angivande av vidare källor:

Gujarat: 69 %; Rajasthan 60 %; Punjab-Haryana: 54 %; Uttar Pradesh: 50 %; Madhya Pradesh: 45 %; Karnataka: 34 %; Maharashtra: 30 %; Tamil Nadu: 21 %; Andhra Pradesh: 16 %; Assam: 15 %; Kerala: 6 %; Orissa: 6 %; West Bengal: 6 %.

Dessa siffror överensstämmer exakt med i Nyhetsbrev 4/1999 nämnda bokens.

forts från sid 2

Jamsetji Tata och var en av anfäderna till Ratan Tata, dagens chef för Tata-koncernen? Och var det inte så att han byggde det just därför att han vägrades inträde till ett annat, brittiskt, hotell? Jo, så var det, och det nämns lite hastigt i artikeln. Men hur kan det då utstråla kolonialt förtryck? Det utstrålar rikedom och lyx, jovisst, men knappast kolonialt förtryck!

Inger Atterstam kontrasterar hotellet mot de fattiga utanför. Men då uppstår frågan: Skulle de fattiga ha det bättre om hotellet inte fanns - eller om det var lite mindre lyxigt?

Skulle de fattiga i Mumbai få det bättre om Grand Hotell i Stockholm stängdes eller blev lite mindre lyxigt?

INDIEN

historisk översikt det moderna Indien hinduismen kastsystemet livsattityder, etikettsregler bilder av Indien

av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast genom
insättning på pg 460 75 60-2.

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08

Bli medlem i Svensk-Indiska Föreningen! Sker enklast genom insättning av 150 kr (gäller för två personer) på postgiro 35 57 39-4. För studenter är avgiften 100 kr. Uppge även e-postadress.

<http://www.indien.nu>

DETTA NYHETSBRV

utannonseras till 1.807 mottagare. Därtill tillkommer de som själva letar upp Nyhetsbrevet på Empatums hemsida.